

“Trovis *kion*?” diris la Anaso.

“Trovis *ĝin*,” la Muso respondis iom malafable. Ĉu vi ne komprenas kion signifas ‘ĝi’?

“Nu, mi tre bone komprenas kion ‘ĝi’ signifas, kiam mi trovas ion. Plej ofte ‘ĝi’ estas rano aŭ vermo. Tamen la demando estas: kion trovis la ĉefepiskopo?”

“Tiun demandon la Muso ne atentis sed daŭrigis rapide: ‘trovis ĝin konsilinda iri kun *Edgar Atheling* por renkonti Vilhelmon kaj proponi al li la kronon. Sed la insulta fiero de liaj Normanoj—’ kiel vi sentas vin nun, mia kara?” ĝi diris abrupte, alparolante Alicion.

“Malseka, same malseka kiel en la komenco” Alicio respondis iom melankolie. “Via rakonto ne sekigas min.”

“Kon-sid-er-ad-inte la ĵus anonc-itan rezultat-on” ekdiris solene la Dodo, “mi proponas ke ĉi tiu kunsido tuj fermiĝu por ke oni el-konsid-er-adu kaj senprokraste efekt-iv-ig-u pli energiajn ri-med-ojn.”

“Kian lingvon vi parolas?” demandis la Agleto. “De tiuj longaj vortoj mi ne scias la signifon, kaj plue mi kredas ke vi ne scias mem.”

La Agleto deklinis la kapon por kaŝi sian

mokridon, sed kelkaj el la birdoj aŭdeble. La Dodo per voĉo oferte pli simple: “Jen kion mi intencas: bona rimedo por sekigi nin estu vetkuro.”

“Kio do estas Kaŭko?” diris Alicio. “Demandon ŝi faris, ne dezirante, sed nur ĉar ŝi rimarkis ke la Dodo ŝajne opinias ke *iu* devas paroli, alia montris la inklinon paroli.”

La Dodo respondis ke: “La propono por klarigi ĝin estas per la ago de la ĉar ian vintran tagon vi eble vulturperimenti la ludon, mi klarigos al vi, Dodo aranĝis ĝin.”

Unue, ĝi markis per kretstrekaj kurejoj (la preciza formo ne estas ankoraŭ ĝi starigis ĉiujn partoprenontojn en punktoj de la kretstreko. Oni konsideris angla kutimo, “unu, du, tri, kvar, kvin” devis komenci kaj ĉesi la kretstrekon proproa inklino, kaj pro tio ne estis neceso preni kiam la afero finiĝis. Tamen la kurado, eble duonhora, ĉiujn kretstrekajn kaj la Dodo subite ekkriis: “Ĝi finiĝis.”

Ĉiuj amasiĝis ĉirkaŭ la Dodo, kiu demandante: “Sed kiu venkis?”